

Siguranța veșnică

Pastor Paul Hamilton

Biserica Baptistă Biblică

Str. Olimpică 12

Chișinău, Moldova 2019

Tel. 022-286-173; 069-922-700; 079-609-850

www.biblebaptistchurchmoldova.com

Siguranța veșnică

Ioan 10:27-30 - *Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează;*

28 Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea.

29 Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu.

30 Eu și Tatăl una suntem.

Una dintre doctrinele cardinale ale Bibliei, pentru care bapțiștii sunt criticați în mod constant și consecvent pentru că o cred, este doctrina biblică a siguranței veșnice a credinciosului. **Poate o persoană să-și piardă salvarea?** Există mulți creștini și denominațiuni care cred că se poate. Ce are de spus Biblia? Dă Dumnezeu răspunsuri clare la această întrebare? Răspunsul este "Da" și ceea ce vom face în acest studiu este să analizăm *plângerile cu privire la această doctrină, raționamentul de bun simț, conceptele din Scriptură și pasajele controversate*. Scopul meu este de a aduce

concentrare și claritate asupra acestei probleme și sper că majoritatea întrebărilor voastre vor primi răspuns. Fie ca adevărul acestei doctrine să vă dea bucuria salvării voastre și să înlăture orice îndoială cu privire la destinul vostru veșnic, astfel încât să puteți fi un martor încrezător pentru Cristos.

I. PLÂNGERI CU PRIVIRE LA SIGURANȚA VEȘNICĂ

Noi, ca bapțiști, suntem înfierbântați pentru că noi credem în această doctrină, deoarece criticii noștri susțin că ea promovează un stil de viață păcătos. Din moment ce credinciosul este născut din nou și este destinat Cerului, el poate trăi în orice fel dorește și tot va ajunge în Rai. El nu are de ce să se îngrijoreze. Acest lucru este absolut absurd. Ar fi ca și cum am spune că, pentru că avem asigurare de sănătate Blue Cross/Blue Shield, putem acum să mestecăm lame de ras, să ne tăiem încheietura mâinii pentru a ne excita și să înghițim acid clorhidric. Asigurarea noastră de sănătate ne-ar oferi siguranță, dar nu ne face să ne dorim să ieșim și să ne facem rău. Nașterea din nou nu îl inspiră pe credinciosul adevărat să facă ceva care L-ar întrista pe Domnul pe care Îl

iubește. Dacă persoanei respective nu i-ar păsa să-L rănească pe Domnul, este foarte posibil să nu fi fost născut din nou deloc. Salvarea ta nu este o încurajare spre a trăi cu răutate. Dumnezeu este omniscient, dar asta nu-mi dă dreptul să ignor rugăciunea către El. Dumnezeu este suveran, asta nu-mi dă libertatea de a nu da mărturie celor pierduți. Siguranța veșnică nu-mi dă licența de a trăi ca Diavolul. Scopul și efectul salvării este de a-i elibera pe oameni de păcat, nu de a le da libertatea de a-l înfăptui.

Romani 6:18 - *Și fiind făcuți liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății.*

Noi trebuie să fim slujitorii ai dreptății.

Abuzul doctrinei siguranței veșnice indică posibila absență a salvării. Cu toate acestea, abuzul acestei doctrine nu este un motiv pentru a o respinge. Este o motivație pentru a o preda în mod corect și precis. Biblia este clară: dacă cineva care Îl mărturisește pe Isus Cristos ca Salvator, dar trăiește în mod persistent și consecvent în răutate, josnicie și corupție, dovedește că nu a aparținut niciodată Domnului în primul rând. Ioan a abordat această problemă.

1 Ioan 2:19 - *Au ieșit dintre noi, dar nu erau de-ai noștri, căci dacă ar fi fost de-ai noștri ar fi rămas cu noi, dar au ieșit ca să se arate că nu toți erau de-ai noștri.*

Nu s-au schimbat prea multe de pe vremea lui Ioan. Și ei au avut în bisericile lor oameni care Îl mărturiseau pe Cristos, dar care nu erau deloc născuți din nou. Mărturisirea nu înseamnă neapărat posesiune. Realizați că Dumnezeu nu se lasă păcălit. El știe care sunt oile Sale. Cei care sunt înșelători se depărtează de adevăr și de cei credincioși. Cei care sunt cu adevărat născuți din nou rezistă în credință și în părtășia adevărului.

1 Ioan 3:9, 10 - *Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu. În aceasta sunt arătați clar copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului; oricine nu practică dreptatea nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.*

Termenii "nu practică păcatul" și "nu poate păcătui" înseamnă că creștinul nu obișnuiește să

păcătuiescă ca atunci când nu era salvat. Practica obișnuită a vieții păcătoase este incompatibilă cu slujirea Duhului Sfânt. Da, credinciosul adevărat încă mai păcătuiește, dar nu se bucură de acest lucru și, de obicei, nu o va face într-un mod major. Atitudinea lui față de păcat este diferită datorită prezenței Duhului Sfânt care locuiește în viața lui. El dorește să aibă biruință asupra greșelilor sale. De asemenea, el are puterea Duhului Sfânt de a spune "Nu" ispitelor. Persoanei nesalvate, pe de altă parte, nu-i pasă deloc dacă păcătuiește sau nu. Cel care spune că este salvat și trăiește ca diavolul s-ar putea să nu se fi născut niciodată din nou în primul rând. Adevăratul credincios va fi convins de Duhul Sfânt, în timp ce persoana pierdută nu o va face, deoarece tatăl său este Satana, nu Dumnezeu (**Ioan 8:44**).

Realizați faptul că un credincios poate da înapoi și poate deveni carnal, ceea ce era o problemă mai ales în biserica din Corint (**1 Corinteni 3**). Când se întâmplă acest lucru, Dumnezeu își va disciplina sau pedepsi copilul (**Evrei 12**). Vezi, tu și cu mine nu scăpăm cu păcatul nostru. David și Samson au fost considerați amândoi

credincioși, totuși, acești bărbați L-au întristat grav pe Domnul prin adulterul lor păcătos, neascultarea și crima lor. Ei au fost aspru pedepsiți de Domnul. Totuși, Dumnezeu nu i-a lăsat baltă. David a fost numit un om după inima lui Dumnezeu, iar Samson este inclus în Sala Credinței alături de David (**Evrei 11:32**). Noe s-a îmbătat, dar a fost numit un om al credinței de către Isus.

Cuvântul "*rămâne*" transmite ideea de permanență. Nașterea din nou nu poate fi anulată. Suntem în siguranță în Cristos.

II. RAȚIONAMENTUL DE BUN SIMȚ

Ascultă, dacă o persoană este salvată prin credința în Cristos, dar poate păcătui în așa fel încât să cadă din harul lui Dumnezeu, atunci creștinii ar trăi într-o continuă incertitudine cu privire la salvarea lor, dacă te gândești la asta. Cum aș putea ști vreodată că fapta sau viața mea este suficient de bună? A crede că salvarea este menținută prin fapte ar însemna că salvarea pe care am primit-o prin puterea lui Dumnezeu a fost menținută prin propria putere a omului. Noi nu suntem suficient de puternici pentru a face

acest lucru! Dacă îmi pierd salvarea prin păcatul meu, o voi pierde imediat, deoarece tu și cu mine ne luptăm cu natura noastră păcătoasă în fiecare zi. Nimeni în afara puterii de salvare și de păstrare a lui Dumnezeu nu ar putea fi vreodată în siguranță. Cum am putea tu și eu să rămânem credincioși lui Dumnezeu când o treime din îngerii din ceruri nu au putut rămâne credincioși? Aceștia erau îngerii care au văzut Cerul și pe Dumnezeul Atotputernic, dar totuși L-au respins.

Permiteți-mi să o spun în felul următor, dacă vă pierdeți salvarea, *când o pierdeți?*

Ce trebuie să faci mai exact pentru a o pierde?

De unde știi când o primești înapoi?

Când o primești înapoi? Dacă ați putea să o primiți înapoi, v-ați boteza din nou? (*Vom vedea mai târziu că, DACĂ ți-ai putea pierde salvarea, nu o poți recupera*)

Cine stabilește standardul de acceptare, tu sau Dumnezeu? Tu stabilești standardul cu o "salvare prin fapte".

Oare faptele mele bune îmi aduc salvarea înapoi? Dacă este așa, atunci faptele mele sunt cele care mă salvează cu adevărat. Dacă Dumnezeu a oferit ispășirea lui Cristos ca mijloc pentru ca noi să ne salvăm potențial vorbind, atunci moartea lui Cristos nu ne-a procurat de fapt salvarea, deoarece determinarea finală a salvării noastre este performanța noastră individuală, nu harul lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu a fost de acord cu 99% din lucrarea de salvare, nu am putea avea nicio certitudine că ne-am îndeplinit partea noastră de înțelegere. Nu am ști niciodată dacă ne-am îndeplinit cei 1% până când nu am fi morți, iar atunci ar fi prea târziu.

În "salvarea prin fapte" te pui într-o poziție ciudată, spunând că anumite păcate sunt rele, dar altele sunt bune și nu atât de rele. Cred că te vei afla la capătul scurt al bățului cu Dumnezeu dacă crezi acest lucru. Mâncatul fructului interzis nu pare atât de rău. Totuși, acesta a fost păcatul care i-a alungat pe Adam și Eva din Grădina Edenului și a condamnat rasa umană la moarte. Dumnezeu ne-a arătat ura Sa față de păcat atunci când a făcut acest lucru.

Doctrina *nesiguranței salvării* este satanică din mai multe motive.

1. Ea creează **ÎNDOIALĂ** în credincios.
2. Aceasta creează **NESIGURANȚĂ** și **INEFECTIVITATE**. Cum poate un creștin să fie martor și să le vorbească altora despre Cristos și despre cum să meargă în Rai, când el însuși nu este sigur că va merge? Este ca și cum i-ai cere cuiva să zboare într-un avion, iar el întreabă: "Va zbura bine acest avion și va ajunge la destinație?". Dacă răspunzi: "Nu știu" sau "Nu sunt sigur" sau "S-ar putea să reușească" etc., chiar crezi că oamenii vor dori să zboare cu avionul? Dacă le spunem oamenilor: "s-ar putea că Isus te va duce în Rai; sper că te va duce acolo; cred că este posibil". Credeți că oamenii Îl vor dori pe Cristos cu astfel de răspunsuri? Eu nu cred că da. Ei deja Îl resping atunci când le spunem că vor avea cu *siguranță* viața veșnică dacă sunt salvați.
3. Creează **ORGOLIU**. Creează o atitudine de genul "*Uite ce fac eu*". Promovează

sindromul "*Merit să ajung în Rai*". Potrivit Bibliei, există oameni care vor avea aceste atitudini atunci când vor sta în fața lui Cristos într-o zi.

Matei 7:22, 23 - Mulți îmi vor spune în acea zi: Doamne, Doamne, nu am profetit în numele tău? Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut multe lucrări minunate în numele tău? Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la mine, voi, cei care lucrați nelegiuire.

Una dintre părțile cheie ale armurii creștinului este coiful salvării, care protejează mintea împotriva îndoielii, nesiguranței și mândriei. Atunci când gândirea și atitudinea noastră sunt greșite, acțiunile noastre vor fi greșite. De fapt, pentru un credincios să se îndoiască de siguranța sa în Cristos înseamnă să *pună la îndoială*:

- *Puritatea, integritatea și promisiunile lui Dumnezeu față de noi*
- *Puterea lui Dumnezeu*

Învățătura despre "pierderea salvării" adaugă încrederea în sine la încrederea în Domnul, pentru că, dacă aceasta se pierde din cauza a

ceea ce fac sau nu fac, atunci încrederea mea *finală* este în mine însumi și nu în Domnul.

În acest moment, avem trei opțiuni din care putem alege. Dacă păcatul mă face să-mi pierd salvarea, atunci...

1. Toți credincioșii trebuie să fie perfecți fără păcat (Asta nu este învățat în Biblie). Creștinii nu sunt fără de păcat, dar păcătuiesc mai puțin.
2. Trebuie să fim desăvârșiți în mărturisirea păcatului nostru (**1 Ioan 1:9**) (Nici asta nu este învățat în Biblie). Ce se întâmplă dacă un creștin moare cu un păcat nemărturisit? Dă-ți seama că el va merge în Rai pentru că nimeni nu-și mărturisește în mod special toate păcatele.
3. Suntem încă pierduți pentru că ne luptăm cu carnea noastră în fiecare zi sau suntem siguri în Isus Cristos. Slavă Domnului, Biblia spune că suntem în siguranță în Cristos. Să ne uităm la conceptele din Scriptură.

III. CONCEPTELE DIN SCRIPTURĂ

De ce suntem în siguranță în Cristos? Există o serie de adevăruri în Scriptură care ne asigură că suntem în siguranță în Cristos.

A. Noi suntem PROTEJAȚI sau PĂZIȚI de Domnul

Ioan 6:37-40 *Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi arunca afară;*

Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis.

Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi.

Și aceasta este voia celui ce m-a trimis, ca oricine care vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

Dumnezeu a garantat că toți cei care vin la El pentru salvare nu vor fi alungați. Sufletele care sunt salvate sunt daruri de la Tatăl pentru Fiul Său. El ține la fiecare dintre aceste daruri. Isus lucrează în unire cu Tatăl Său în salvarea și învierea unui suflet.

Ioan 18:9 - *Ca să se împlinească cuvântul pe care îl spusese: Dintre aceia pe care mi i-ai dat nu am pierdut pe niciunul.*

1 Petru 1:3-6 - *Bindecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care conform milei sale abundente ne-a născut din nou la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos dintre morți, Pentru o moștenire nemuritoare și neîntinată și care nu se ofilește, rezervată în cer pentru voi, Care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință pentru salvarea pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă. În aceasta vă bucurați mult, deși acum, pentru puțin timp, dacă este nevoie, sunteți întristați prin diverse ispitiri.*

Moștenirea noastră în Cristos este "nemuritoare", ceea ce înseamnă că "nu este supusă trecerii sau descompunerii". Acest cuvânt a fost folosit pentru a descrie ceva nevătămat de o armată invadatoare. Satana nu poate să vă devasteze sufletul, salvarea sau moștenirea în Cristos. Nimeni nu poate fura comoara creștinului sau îl poate împiedica să o primească. Credința salvatoare în Cristos este permanentă. Ea nu moare niciodată. Noi suntem

păziți sau ținute de puterea lui Dumnezeu. Cunoașteți pe cineva mai puternic decât El? Dacă ne-am putea pierde salvarea, atunci cum am putea să ne bucurăm foarte mult (vs. 6)? Am trăi în mod constant în îndoială.

B. Noi suntem SIGILAȚI prin Duhul Sfânt

2 Corinteni 1:22 - *Care ne-a și sigilat și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.*

Efesenii 1:13 - *În care și voi v-ați încrezut, după ce ați auzit cuvântul adevărului, evanghelia salvării voastre; și în care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu acel Duh sfânt al promisiunii,*

Efesenii 4:30 - *Și nu mâhniți Duhul sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.*

2 Corinteni 5:5 - *Și cel ce ne-a făcut chiar pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea arvuna Duhului;*

Deoarece nu primim direct și imediat plinătatea tuturor promisiunilor lui Dumnezeu atunci când credem prima dată, putem fi uneori tentați să ne îndoim de salvarea noastră și să ne întrebăm

despre binecuvântările finale care ar trebui să o însoțească. Unele dintre binecuvântările noastre sunt rezervate în ceruri pentru noi (**1 Petru 1:3, 4**). Ca un mijloc de a garanta promisiunile Sale celor care s-au încrezut în Isus Cristos ca Salvator al lor, Dumnezeu i-a *sigilat* în El cu Duhul Sfânt al promisiunii. Ceea ce Tatăl decretează, Fiul împlinește, iar la lucrarea Fiului, Duhul Sfânt Își pune sigiliul! Sigilarea credinciosului este "Aminul" Duhului la lucrarea lui Isus Cristos. *Sigilatorul* este Dumnezeu. *Sigiliul* este Duhul Sfânt. *Cei sigilați* sunt credincioșii. **Care este semnificația sigilării Duhului Sfânt? Ce înseamnă ea pentru tine și pentru mine?**

A. PRIMA MENȚIUNE despre sigilare

Ioan 6:27 - Lucrați nu pentru mâncarea care piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl.

În Ioan, Tatăl Îl sigilează pe Fiul. În Efeseni, El îi sigilează pe fiii. Această sigilare din Ioan se referă la primirea de către Isus a Duhului la Iordan. **Preotul avea obiceiul de a alege un miel**

din turmă, de a-l inspecta cu scrupulozitate pentru a vedea dacă are defecte și de a pune pe el sigiliul Templului, indicând că este bun pentru sacrificiu și pentru hrană. Egiptenii puneau o etichetă pe corn, puneau ceară pe etichetă și o sigilau cu un inel. Mielul lui Dumnezeu, Isus Cristos, s-a prezentat pentru inspecție la râul Iordan. Tatăl a privit în jos și L-a găsit fără cusur și fără pată! Tatăl a fost mulțumit și a pus sigiliul de separare pentru jertfă și slujire asupra Domnului nostru.

B. Sigiliul este pentru PĂSTRARE (CONSERVARE)

Iuda 1:1 - Iuda, rob al lui Isus Cristos și frate al lui Iacov, celor ce sunt sfințiți prin Dumnezeu Tatăl și păstrați în Isus Cristos și chemați:

Conservarea este un proces simplu. Gospodina ia fructele recoltei, le închide într-un borcan pentru a evita fermentarea și alterarea lor și le rezervă pentru o zi de sărbătoare în jurul mesei. Creștinul este numit *Fructul pasiunii lui Cristos*. Noi suntem păstrați în Cristos și sigilați în Cristos de către Duhul Sfânt pentru o zi

viitoare... ziua răscumpărării. Dumnezeu ne-a dat puterea de a ne feri de răul acestui veac.

Galateni 1:4 - *Care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne elibereze din această lume rea, conform voii lui Dumnezeu și Tatălui nostru;*

C. Un sigiliu semnifică AUTENTICITATEA

Duhul Sfânt își pune sigiliul că lucrarea lui Cristos este satisfăcătoare. În antichitate, documentele erau sigilate cu lut sau ceară și ștampilate cu un sigiliu de metal sau de piatră pe un inel sau purtat la gât. Era la fel ca o semnătură. Documentul nu era considerat valid sau autentic fără sigiliu. Sigiliul trebuia să fie prezent pentru a fi autentic și veritabil. Prezența Duhului Sfânt dovedește că și credinciosul este autentic.

Romani 8:9 - *Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.*

Nu este vorba de o slujire de formă, de o activitate religioasă sau de fapte bune, ci de mărturia Duhului Sfânt care face ca mărturisirea

noastră să fie autentică. Prezența Sa indică faptul că aparținem Domnului.

D. Un sigiliu semnifică SIGURANȚA

În antichitate, sigiliul unui rege reprezenta siguranța și inviolabilitatea. Când Daniel a fost aruncat în groapa cu lei, regele Darius și nobilii au pus sigiliile pe piatra de la intrarea în groapă pentru ca nimic să nu fie schimbat. Ruperea sigiliului fără acordul regelui putea însemna pierderea vieții. Mormântul lui Isus a fost, de asemenea, sigilat. De ce? Era de teamă că discipolii îi vor fura trupul și vor pretinde că a înviat. Nimeni nu a îndrăznit să sfideze legea sau să umble la sigiliul guvernului roman.

Credinciosul îi aparține lui Dumnezeu și este în siguranță, în siguranță și protejat, deoarece face parte dintr-o tranzacție încheiată. El a fost cumpărat cu un preț și aparține Domnului Însuși.

1 Corinteni 6:19 - Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri?

E. Un sigiliu semnifică PROPRIETATE

2 Timotei 2:19 - *Totuși, temelia lui Dumnezeu stă sigură, având acest sigiliu: Domnul cunoaște pe cei a - i lui. Și: Să se depărteze de nedreptate oricine cheamă numele lui Cristos.*

Ioan 10:14 - *Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale mele.*

Efesenii ar fi înțeles sigiliul de proprietate. Efesul era un oraș maritim, iar comerțul cu lemn de către comandanții de corăbii era o afacere mare. Metoda de cumpărare era:

1. Comerciantul a selectat lemnul.
2. Și-a pus ștampila de proprietar pe buștean.
3. Proprietarul l-a trimis mai târziu pe agent cu sigiliul său și cu sigiliul potrivit. Acesta urma să revendice proprietatea și să o ducă în folosul stăpânului.

În nordul Canadei, copacii tăiați sunt ștampilați cu grijă cu sigiliul proprietarului, astfel încât, câteva luni mai târziu, copacul să poată fi identificat și revendicat. Buștenii sunt depozitați în râuri înghețate. La dezghețul de primăvară, aceștia îi plutesc pe râu până la fabrici. Nu există

nicio dificultate în a-i identifica cu ajutorul sigiliilor de pe bușteni.

Creștinul este șampilat și sigilat de Domnul pentru identificare. Domnul ne sigilează pentru ziua răscumpărării. Sigiliul Său este siguranța noastră și marca de proprietate care este dezvăluită prin roada Duhului Sfânt în viața noastră.

F. Sigiliul este pentru DESTINAȚIE

Efeseni 4:30 - *Și nu mâhniți Duhul sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.*

Efeseni 1:14 - *Care este arvuna moștenirii noastre, până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre lauda gloriei sale.*

Cuvintele "pentru" și "până" nu sunt sinonime. Diferența dintre aceste cuvinte este următoarea....

- *Până vorbește despre "nefinalizare", iar pentru vorbește despre "finalizare".*
- *Până vorbește despre pauză sau oprire; Pentru vorbește despre sosire.*

- *Până* semnifică continuarea unei acțiuni până la momentul unei alte acțiuni. De exemplu, "Mă voi juca până când mama mă cheamă la cină". *Pentru*, pe de altă parte, pune o limită și implică încheierea. Vorbește despre atingerea destinației.

A fi sigilat pentru ziua răscumpărării implică o destinație. Va exista o zi a răscumpărării. Salvarea noastră este completă în Cristos. Rădăcinile răscumpărării se află în trecut, în Cruce. Roadele răscumpărării sunt viitoare, în venirea Sa. Lucrarea trecută, prezentă și viitoare a răscumpărării este văzută în **2 Corinteni 1:10**.

2 Corinteni 1:10 - *Care ne-a scăpat dintr-o moarte atât de mare și ne scapă; în care ne încredem că ne va și scăpa;*

El ne-a "scăpat". Aceasta este lucrarea trecută a lui Cristos.

1. El "scapă". Aceasta este lucrarea Sa actuală.
2. El "ne va și scăpa". Lucrarea Sa viitoare.

G. Sigiliul este pentru PREZENTARE

Ziua răscumpărării va fi o zi de prezentare. De exemplu, în perioada Crăciunului, cadourile sunt împachetate și sigilate pentru a fi prezentate în pachete frumoase. Sigilarea atentă a cadourilor este un semn de dragoste și grijă. Pachetele neglijente, împachetate cu neglijență, care sunt zbârcite, pătate, mototolite și rupte, vorbesc despre împlinirea unei obligații mai degrabă decât despre oferirea unui dar de afecțiune și respect. Când Cristos Își va prezenta Biserica Sa, care a fost sigilată de Duhul Sfânt, aceasta va fi o "biserică glorioasă", fără pată și fără riduri (**Iuda 24, 25**).

Duhul Sfânt este câștigul moștenirii noastre în Cristos.

Efesenii 1:14 - *Care este arvuna moștenirii noastre, până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre lauda gloriei sale.*

Cuvântul "arvuna". Însemna plata în avans pentru a garanta cumpărarea finală a unui bun sau a unei proprietăți. Era o sumă de bani ca prudență depusă de un cumpărător ca garanție a plății integrale. În Efesenii, este gajul lui Dumnezeu pentru o viitoare binecuvântare, o

garanție că Dumnezeu va duce la bun sfârșit ceea ce a început. Binecuvântările noastre spirituale promise în locurile cerești vor fi într-o zi complet împlinite. Duhul Sfânt este plata în avans a ceea ce Domnul va împlini complet atunci când vom merge acasă la El sau când Se va întoarce.

Cuvântul "arvuna" înseamnă, de asemenea, "inel de logodnă". Inelul este o asigurare, o garanție că promisiunea făcută va fi respectată. Cristos este mirele, iar Biserica este mireasa Sa. Duhul Sfânt este dovada iubirii Sale pentru noi. Știm că Isus va veni și Își va revendica mireasa pentru că ne-a dat promisiunea Sa și Duhul Său ca inel de logodnă.

1 Ioan 3:2 - Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea așa cum este.

Suntem veșnic în siguranță pentru că: 1) suntem protejați de Domnul; 2) suntem sigilați de Duhul Sfânt, iar apoi...

C. Noi nu vom fi SEPARAȚI de Domnul

Romani 8:35 - *Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?*

Observați că nu se spune dragostea "noastră" pentru Cristos, ci dragostea Lui pentru noi.

Romani 8:38, 39 - *Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici principate, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare, Nici înălțime, nici adâncime, nicio altă creatură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru.*

Matei 28:20 - *Învățându-i să țină toate câte v-am poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii. Amin.*

Evrei 13:5 - *Comportarea voastră să fie fără lăcomie; fiți mulțumiți cu cele pe care le aveți, fiindcă el a spus: Niciodată nu te voi lăsa, niciodată nu te voi părăsi.*

În limba greacă se citește: "Nu există absolut nici un fel, în nici un fel, în care Eu să vă părăsesc vreodată".

D. Noi avem DECLARAȚIILE SOLEMNE ale Domnului

Numeri 23:19 - *Dumnezeu nu este om ca să mintă; nici fiu al omului ca să se pocăiască; a spus el și nu va face, sau a vorbit și nu va împlini?*

Filipeni 1:6 - *Fiind încredințat de acest lucru, că cel ce a început o bună lucrare în voi, o va termina până în ziua lui Isus Cristos.*

Când Dumnezeu începe o lucrare de salvare într-o persoană, El termină și desăvârșește acea lucrare. Faptul că El o va realiza sau o va finaliza se referă la siguranța noastră veșnică.

1 Ioan 5:13 - *V-am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață eternă și să credeți în numele Fiului lui Dumnezeu.*

Cartea 1 Ioan a fost scrisă pentru a ne da siguranța salvării noastre. Singurul mod în care am putea ști cu adevărat cu siguranță că suntem salvați este dacă Dumnezeu a făcut toată salvarea și ne-a păstrat în siguranță în El. Orice altă cale ne-ar lăsa în dubiu.

1 Ioan 4:16-18 - *Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cel ce rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el.*

În aceasta este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca să avem cutezanță în ziua judecării, pentru că așa cum este el, așa suntem noi în această lume.

În dragoste nu este teamă, ci dragostea desăvârșită alungă afară teama, pentru că teama poartă chinul. Iar cel ce se teme, nu este făcut desăvârșit în dragoste.

1 Ioan 3:2 - *Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea așa cum este.*

Suntem asigurați că acum suntem fii ai lui Dumnezeu, nu fii ai Satanei (Ioan 8:44), iar în viitor vom fi ca El, când se va întoarce.

E. PUTEREA Domnului

Iov 42:2 - Știu că poți face totul și că niciun gând nu poate fi ținut de la tine.

Domnul poate să ne țină în siguranță veșnică.

Ieremia 32:27 - Iată, eu sunt DOMNUL Dumnezeu al toată făptura; este ceva prea greu pentru mine?

Ioan 10:28, 29 - Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu.

Dumnezeu ne oferă garanția Sa absolută că suntem ai Săi. Acesta este un mare motiv de bucurie pentru noi.

1 Ioan 4:4 - Voi sunteți din Dumnezeu, copilașilor, și le-ați învins, pentru că cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.

Satana sau tu nu aveți puterea de a vă răpi salvarea.

1 Ioan 5:18 - Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dar cel ce este născut din Dumnezeu se păzește pe sine însuși și cel rău nu îl atinge.

Credincioșii păcătuiesc, dar Îi cer iertare lui Dumnezeu și continuă să-L slujească.

1 Corinteni 1:8, 9 - *Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos. Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru.*

2 Timotei 4:18 - *Domnul mă va scăpa din fiecare lucrare rea și mă va păstra pentru împărăția lui cerească; a lui fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin*

Iuda 1:24 - *Acum, a aceluia care este în stare să vă păzească de la cădere și să vă prezinte ireproșabili înaintea prezenței gloriei sale cu multă veselie,*

Noi suntem păstrați în Isus Cristos. El finalizează salvarea noastră.

F. DARUL Domnului

Efesenii 2:8, 9 - *Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu; Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.*

Romani 6:23 - *Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.*

Există două absoluturi: moartea pentru păcătosul pierdut și viața veșnică pentru cei care și-au pus credința în Cristos.

Romani 11:29 - *Fiindcă darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile.*

Romani 3:28 - *De aceea socotim că omul este declarat drept prin credință, fără faptele legii.*

Romani 4:5, 6 - *Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate. După cum și David vorbește despre binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptatea fără fapte,*

Romani 5:1 - *De aceea, fiind declarați drepecți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos.*

Suntem veșnic în siguranță în Cristos pentru că suntem declarați drepecți. Justificarea este actul lui Dumnezeu prin care El îl declară pe păcătosul

credincios drept în Cristos. Justificarea este un act, nu un proces. Fiecare creștin are aceeași poziție corectă înaintea lui Dumnezeu, deoarece nu există grade de justificare. Justificarea este ceva ce face Dumnezeu, nu omul. Nu te poți justifica singur în fața lui Dumnezeu. Justificarea nu înseamnă că Domnul ne face drepecți, ci, dimpotrivă, ne declară drepecți. Încă ne luptăm cu păcatul după ce suntem salvați, dar suntem declarați drepecți pentru că Domnul a pus dreptatea lui Cristos în dosarul nostru în locul propriei noastre păcătoșenii. Justificarea nu este același lucru cu sfințirea.

Sfințirea este procesul prin care Domnul îl face pe credincios să semene mai mult cu Cristos. Sfințirea ta se poate schimba zi de zi. În unele zile, ore sau minute ești mai aproape de Domnul decât în alte zile. Păcatul tău nu îți afectează justificarea, dar îți afectează sfințirea și umblarea strânsă cu Domnul. Justificarea ta nu se schimbă niciodată, nu este NICIODATĂ abrogată de Domnul. Dumnezeu se uită la noi ca și cum nu am fi păcătuit deloc sau *pur și simplu ca și cum nu aș fi* păcătuit niciodată.

Noi AVEM pace cu Dumnezeu. Timpul indică faptul că o avem acum. Avem pace CU Dumnezeu. Acest cuvânt "cu" înseamnă "față de". Avem pace față de Dumnezeu. Nu suntem ca un băiețel care se uită în jos la podea, stând rușinat în fața tatălui sau a mamei sale pentru că a fost un băiat rău. Noi stăm fără vină, fără rușine, fără condamnare și drepte în prezența lui Dumnezeu, pentru că EL ne-a îndreptățit. Aleluia!

Creștinul însuși este un dar al lui Dumnezeu de la Tatăl către Fiul.

Ioan 6:37 - *Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi arunca afară.*

Ioan 17:2, 6, 9 - *Așa cum i-ai dat putere peste toată făptura, ca să dea viață eternă tuturor acelorora pe care i i-ai dat. Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul tău. Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi;*

G. RUGĂCIUNILE Domnului

Ioan 17:9 - *Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi;*

Domnul se roagă pentru noi.

Ioan 17:11 - *Și eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să fie una precum noi.*

Ar refuza Isus vreodată un dar de la Tatăl Său? Dacă ți-ai putea pierde salvarea, Tatăl ar trebui să ia înapoi toate sufletele date Fiului Său. Acest lucru ar fi împotriva caracterului lui Dumnezeu. Suntem asigurați că nu vom pieri niciodată (**Ioan 10:28**). Isus L-a rugat pe Tatăl Său să ne păzească sau să stea de pază.

Noi suntem păziți prin numele lui Dumnezeu. Numele persoanei reprezenta caracterul, autoritatea și puterea sa. Isus Îi cerea Domnului să ne păzească pentru că El este un Dumnezeu integru și are autoritatea și puterea de a ne păstra în siguranță veșnică.

Ioan 17:24 - *Tată, voiesc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să*

vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

Ar fi de neconceput ca Tatăl să nu răspundă la rugăciunea propriului Său Fiu drag, care a plătit un preț atât de mare pentru a ne răscumpăra.

Evrei 7:25 - *De aceea și este în stare să îi salveze până la capăt pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, văzând că el trăiește întotdeauna pentru a mijloci pentru ei.*

H. ȘTERGEREA sau iertarea Domnului

Romani 8:1 - *Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.*

Noi nu suntem robi ai pedepsei păcatului nostru. Vinovăția și pedeapsa au fost înlăturate la Cruce. Din acest motiv, nu suntem condamnați.

Coloseni 2:13 - *Și pe voi, fiind morți în păcatele voastre și în necircumcizia cărnii voastre, v-a dat viață împreună cu el, iertându-vă toate fărădelegile.*

Iertarea noastră este completă în Cristos.

Evrei 10:17 - *Și păcatele lor și nelegiuirile lor eu nicidecum nu mi le voi aminti.*

Evrei 8:12 - *Pentru că voi fi milos față de nedreptatea lor și păcatele lor și nelegiuirile lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti.*

IV. PASAJELE CONTROVERSATE

Există mai multe pasaje care sunt folosite de mulțimea "salvării prin fapte" pentru a justifica învățătura că îți poți pierde salvarea. Vom da câteva dintre cele mai comune și vom face tot posibilul să oferim un răspuns la învățătura reală a fiecărui pasaj.

Evrei 2:1-3 - *De aceea ar trebui să dăm cea mai mare atenție lucrurilor pe care le-am auzit, ca niciodată să nu le lăsăm să treacă pe lângă noi. Căci dacă cuvântul vorbit prin îngeri a fost neclintit, și fiecare încălcare de lege și neascultare a primit o dreaptă răsplătire; Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare? Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată prin cei ce l-au auzit,*

Cuvintele "cea mai mare atenție" sunt un termen nautic care desemnează ancorarea unei nave și

legarea acesteia de un doc. Sintagma "**să treacă pe lângă**" descrie o navă careia i s-a permis să alunece prin port sau un inel care alunecă de pe un deget. Mesajul este că trebuie să ne asigurăm de adevărul Evangheliei și să nu trecem pe lângă portul salvării, pentru a nu fi în pericol de a aluneca de la ceea ce am auzit. Evreii erau în pericol să lase să se întâmple acest lucru, să lase să le scape ocazia de a fi salvați. El nu le cere evreilor să înțeleagă mai intens Evanghelia, pentru a nu-și pierde salvarea. El îi avertizează să nu se îndepărteze de Evanghelie, pentru că nu există un alt port de care să se agațe.

El îi avertizează să nu "**neglijeze o salvare atât de mare**". Acest cuvânt "a neglija" nu înseamnă a nega sau a respinge salvarea. Înseamnă să *recunoști, dar să ignori* ceva; să *știi*, dar să nu faci ceva; să *recunoști*, dar să nu administrezi. Ei cunoșteau adevărul. El îi avertiza să nu-l ignore, ci să meargă mai departe și să fie salvați.

Evrei 6:4-6 - Fiindcă este imposibil pentru cei care au fost odată luminați și au gustat din darul ceresc și au fost făcuți părtași ai Duhului Sfânt, Și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile lumii ce are să vină,

Dacă vor cădea alături, să îi restaureze din nou la pocăință, văzând că ei crucifică din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu și îl expun rușinii publice.

Acest pasaj a fost un câmp de luptă timp de secole. Din acest motiv, ar trebui studiat cu mare atenție, mai ales în lumina restului Bibliei. Problema este "Poate un creștin să-și piardă salvarea?" Există patru puncte de vedere asupra acestui pasaj.

1. Se referă la persoanele salvate care își pierd salvarea.
2. Aceștia sunt oameni care pretind că sunt salvați, dar nu sunt, care întorc spatele adevărului și astfel nu pot fi aduși la pocăință și la credința salvatoare în Cristos.
3. Aceștia sunt oameni salvați care cad în păcat sau se întorc. Ei au căzut în creșterea creștină (**6:1**) și au devenit naufragiați în slujba lui Dumnezeu.
4. Aceasta este o situație ipotetică care subliniază ce s-ar întâmpla cu o persoană salvată *dacă ar putea cădea*.

Cea de-a patra opinie *pare a fi cea* mai corectă. Toate participiile grecești folosite pentru a-i descrie pe cei despre care vorbește autorul indică o experiență reală de convertire.

Toate participiile sunt la timpul aorist, ceea ce indică o experiență la un moment dat, o experiență care nu poate fi re trăită la nesfârșit. Ele descriu o experiență reală de convertire. Ei au...

1. gustat din darul ceresc
2. fost părtași la Duhul Sfânt
3. gustat din Cuvântul bun al lui Dumnezeu și din puterile lumii viitoare

Ei au gustat din darul ceresc. Acest cuvânt "*gust*" are sensul mai larg de a lua parte la ceva în întregime. Cristos a gustat moartea pentru fiecare om. El s-a împărtășit pe deplin din moarte. Cuvântul indică "experiență". Ei au experimentat darul lui Dumnezeu al salvării.

Au fost luminați. "o dată" înseamnă "luminați o dată pentru totdeauna", ceea ce indică o experiență de salvare.

Ei erau *părtași la Duhul Sfânt*. Cuvântul "părtași" înseamnă "a deveni părtași". Din nou, indicând o experiență de salvare.

Autorul nu vrea să spună că creștinii care păcătuiesc nu pot fi reînnoiți sau înviați, altfel ar fi spus acest lucru. El afirmă că ei nu pot fi reînnoiți spre pocăință. Ei au fost deja salvați. Scriitorul cărții Evrei îi avertizează pe acești credincioși cu privire la gravitatea și nebunia excluderii lui Isus Cristos din viața lor. Un lucru știm cu siguranță, dacă un creștin și-a putut pierde salvarea, el nu poate fi salvat din nou, deoarece acest pasaj afirmă acest fapt. Dacă o persoană L-a respins pe Cristos și tot ce are El de oferit, nu mai există nicio altă speranță pentru acea persoană. Este asemenea celor care L-au răstignit pe Domnul și L-au făcut de rușine în mod deschis. Nu există o altă Evanghelie sau Salvator care să-l răscumpere. Deoarece epistola arată clar că Cristos poate fi răstignit doar o singură dată, această situație trebuie privită *ipotetic* pentru a dovedi că un credincios nu-și pierde salvarea. Dacă ți-ai pierde salvarea, Cristos ar trebui să fie răstignit din nou, ceea ce ar aduce rușine asupra Sa.

Cristos nu poate fi răstignit din nou pentru că a murit o *dată pentru* toate păcatele. Știm că El este disponibil pentru păcătosul care se pocăiește, chiar dacă acel păcătos este un creștin neascultător. Cel care a recidivat nu are nevoie să fie salvat din nou, el trebuie să se pocăiască și să caute iertarea și restaurarea Domnului. El nu poate fi adus la pocăință atâta timp cât Îl tratează pe Isus Cristos într-un mod rușinos. Cuvintele "răstignesc" și "pun" sunt la participiul prezent care se înțelege "în timp ce-L răstignesc și în timp ce-L fac de rușine în mod deschis". Atunci când cel care a recidivat se pocăiește și încetează să-L facă de rușine pe Domnul, el poate fi adus la pocăință și își poate reînnoi părtașia cu Dumnezeu. Alți oameni de bine au o părere diferită despre acest pasaj, dar suntem de acord că un creștin nu-și poate pierde salvarea.

Evrei 3:12-14 - *Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul dintre voi o inimă rea a necredinței, pentru a se îndepărta de Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă zilnic unii pe alții, cât timp se spune: Astăzi, ca nu cumva să fie vreunul dintre voi împietrit prin înșelătoria păcatului. Fiindcă suntem făcuți*

părtași ai lui Cristos, dacă ținem strâns începutul încrederii noastre neclintit până la sfârșit;

Acest avertisment este adresat fraților, credincioșilor mărturisitori, avertizându-i să nu se împietrească. Cuvântul "îndepărta" este cuvântul sursă pentru cuvântul nostru "apostazie", care este o îndepărtare deliberată de la adevărul revelat de Dumnezeu. Acești creștini evrei erau ispitiți de o inimă rea de necredință să se întoarcă la iudaism. Presiunea de a se întoarce la vechile obiceiuri era enormă. Scriitorul îi provoacă să se încurajeze și să se îndemne unii pe alții în fiecare zi cu adevărul care întărește credința. **Fiindcă suntem făcuți părtași** este la timpul perfect și ar putea fi mai bine înțeles dacă s-ar citi: "am devenit părtași". Este o acțiune finalizată cu rezultate existente.

Dacă verbul ar fi la timpul viitor, atunci participarea s-ar baza pe capacitatea noastră de a rămâne statornici. Nu este cazul aici. Scriitorul îi încurajează să își păstreze încrederea. Cei care sunt credincioși adevărați vor rămâne credincioși Domnului. Cea mai mare dovadă a salvării este continuitatea în viața creștină. Cei

care nu o au, nu au fost niciodată născuți din nou cu adevărat. Rămânerea alături de Domnul marchează diferența dintre profesie și posesiune (**1 Ioan 2:19**). Aici nu este vorba de păstrarea salvării pe baza persistenței credinței, ci de posesia salvării, dovedită prin continuarea credinței noastre. Dacă continuăm în credința noastră în Domnul, demonstrăm că suntem părtași cu El. Aceasta este ideea acestui pasaj.

Galateni 5:4 - Cristos a devenit fără niciun efect pentru voi; voi toți care sunteți declarați drepti prin lege, sunteți căzuți din har.

Căderea din har nu înseamnă să fii salvat, să cazi în păcat și să-ți pierzi salvarea. Acest verset nu descrie persoane salvate care cad în păcat. De fapt, versetul vorbește despre cei care duc o viață morală, respectabilă. Expresia "căzut din har" înseamnă "a cădea din sfera sau arena harului". Cuvântul "căzut" înseamnă "a pierde stăpânirea pe ceva". Galatenii au pierdut stăpânirea pe adevărul harului lui Dumnezeu pentru viața de zi cu zi, care le este dat de Duhul Sfânt. Întorcându-se la Lege, ei se îndepărtau de calea și planul lui Dumnezeu de a-i desăvârși sau maturiza prin lucrarea Duhului Sfânt. Unii

oameni fac același lucru astăzi, împotrivindu-se harului lui Dumnezeu prin fapte religioase. Alții se împotrivesc harului Său prin neascultare, sfidare și răzvrătire. Și ei au pierdut înțelegerea harului sfințitor al lui Dumnezeu în viața lor și sfârșesc prin a nu crește în Domnul.

Harul lui Dumnezeu se manifestă în trei moduri.

- 1. Justificare** - Suntem îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu; păcatele noastre sunt iertate și suntem declarați drepti înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru nu se schimbă niciodată.
- 2. Glorificare** - Vom fi ca El într-o zi. Vom avea un trup înviat.
- 3. Sfințirea** - Acesta este un proces care are loc pe parcursul întregii vieți a creștinului. Duhul Sfânt dă har pentru a deveni asemenea Lui, pentru a ne maturiza și a crește în Cristos. Acest lucru se schimbă în mod constant.

Galatenii schimbau procesul. Ei voiau să se maturizeze prin Lege și prin fapte. Legea definește păcatul, dar nu dă nicio putere asupra lui. Legea ne spune că suntem strâmbi, dar harul

ne îndreaptă. Amin! O persoană nu poate trăi prin fapte și prin har, pentru că amestecarea lor ar anula harul. Suntem salvați și creștem prin har sau nu. Legea nu adaugă nimic la viața noastră pentru că nimic nu poate fi adăugat. Tot ceea ce avem nevoie este în Domnul Isus Cristos. A cădea din har înseamnă să te împotrivești lucrării Duhului Sfânt în viața ta.

Ce Trebuie Să Fac Pentru a Fi Salvat?

În **Faptele 16:30**, această întrebare a fost pusă de un bărbat care credea că viața lui a fost în pericol. Aceasta este cea mai serioasă întrebare a vieții care are nevoie de răspunsul corect. Care este răspunsul corect? Este:

Să fie o persoană bună? **NU!**

Să fie un membru al unei Bisericii? **NU!**

Să fie botezat în apă? **NU!**

Să fie binecuvântat de un preot? **NU!**

Să primească Cina Domnului? **NU!**

Să dea săracilor? **NU!**

Pot să mă salvez prin puterea mea? **NU! NU! NU!**

**NICIUNUL DIN ACESTE RĂSPUNSURI ESTE
CORECT!!**

Răspunsul corect se găsește în **Faptele 16:31** - ***Iar ei au spus: Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta.***

Vede Nevoia Ta de Salvare!

Orice persoană care se naște pe acest pământ este un păcătos condamnat la moarte și se află sub mânia lui Dumnezeu.

Ioan 3:18 - Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut

al lui Dumnezeu.

Noi toți suntem păcătoși și avem nevoie să fim salvați de la mânia lui Dumnezeu! Trebuie să credem că suntem în pericolul iadului și că trebuie să fim salvați. Acest bărbat știa că are probleme și are nevoie imediat de ajutor.

Vede Singurul Salvator!

Pavel îl arată pe acest om singura calea Salvării: Domnul Isus Cristos! Nimeni și nimic altceva nu te poate salva de condamnarea păcatului.

1 Timotei 2:3-6 - Fiindcă acest lucru este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Salvatorul nostru; Care dorește ca toți oamenii să fie salvați și să vină la cunoașterea adevărului. Fiindcă este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus, Care s-a dat pe sine însuși răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul cuvenit.

Isus Cristos a murit pentru păcatele tale, el a plătit prețul pentru tine pentru a obține iertarea. Salvarea Lui este un dar gratuit.

Efesenii 2:8-9 - Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu; Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.

Trebuie să crezi că Isus este singura cale pentru

salvare! A crede înseamnă a avea încredere deplină în altcineva decât tine.

Vorbește cu Salvatorul! Acum!

Acest om nu a așteptat. El nu a avut îndoială despre adevărul. El a crezut adevărul cuvântului lui Dumnezeu și l-a primit pe Domnul Isus Cristos ca Salvatorul lui. Trebuie să-L chemi pe Isus pentru a fi salvat.

Romani 10:13 - Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

Credința începe în inimă, apoi se exprimă cu gura ta.

Romani 10:9-10 - Că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat. Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.

Trebuie să vii la el! Trebuie să chemi numele lui Isus!

Evrei 7:25 - De aceea și este în stare să îi salveze până la capăt pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, văzând că el trăiește întotdeauna pentru a mijloci pentru ei.

DESCHIDE-ȚI OCHII! DESCHIDE-ȚI INIMA!

DESCHIDE-ȚI GURA și ROAGĂ-TE!

Dragă Tată Ceresc, înțeleg nevoia mea de salvare. Știu că sunt un păcătos și cred că numai Domnul Isus Cristos îmi poate salva sufletul de condamnarea iadului. Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu care a venit și a murit pentru păcatele mele și a înviat pentru salvarea mea. Eu am încredere doar în Isus Cristos ca Salvatorul meu. Te rog, Isuse, iartă-mă de păcatele mele, salvează-mi sufletul acum! Știu că voi merge în cer când voi muri pentru că Isus este Salvatorul meu! În numele Domnului Isus Cristos mă rog, Amin!